

Bilag 5.

DANMARKS AUTOMOBIL-FORHANDLER-FORENING

Den 18. februar 1971.

Som repræsenterende de danske automobilforhandlere tillader foreningen sig herved at henstille, at der under lovforslagets behandling i folketinget foretages en ændring af eller tilføjelse til lovforslagets paragraf 8, stk. 2 og paragraf 9, stk. 2.

De to bestemmelser medfører i deres nuværende formulering, at enhver prisbevidst bilkøber afskæres fra at få det købte, nye køretøj leveret med en eller flere af de tilbehørsgenstande, der ikke er standardudstyr, men som de fleste bilkøbere tid efter anden i større eller mindre udstrækning forsyner deres køretøj med, og som mange helst vil have påmonteret straks ved købet.

Der tænkes her på ting som fiskehaler, DK-plader, hjulpynteringe, ekstra måtter, ratovertærk, kofangerhorn, overtræk til sæder, kardanbokse, motor- og kabinevarmere, radioapparater, båndafspillere, hyrevognsudstyr, skolevognsudstyr, anhængerudstyr og flere andre ting.

Hvis de to nævnte bestemmelser skal efterleves efter ordlyden, vil udstyrsgenstande som de nævnte ikke kunne leveres samtidig med det nye køretøj, medmindre køberen er indforstået med at betale registreringsafgift af købesummen for disse, hvorved den faktiske pris i realiteten mere end fordobles.

Resultatet bliver derfor i praksis, at køberen nogle dage efter bilens levering må vende tilbage til bilfirmaet for at få de ønskede tilbehørsgenstande lovligt påmonteret uden afgift.

Statskassen vil givetvis aldrig opnå afgift af disse ting.

Derfor bør man efter vor opfattelse af rent praktiske hensigtsmæssighedsgrunde ændre bestemmelsen således, at visse tilbehørsgen-

stande, der ikke hører til bilernes standardudstyr, *uden afgift* vil kunne påmonteres i forbindelse med salget og leveres sammen med det nye køretøj.

Vi foreslår derfor en tilføjelse til de to nævnte bestemmelser hen i retning af følgende:

„Der kan dog ved afgiftsberegningen ses bort fra udstyr, som ikke omfattes af det for køretøjet udfærdigede certifikat (standardprisanmeldelse), forsåvidt det pågældende udstyr er opført i en af Finansministeriet (eventuelt det i lovforslagets paragraf 29 ommeldte nævn) udfærdiget fortegnelse over afgiftsfrit ekstraudstyr.“

Når vi foreslår, at det ekstraudstyr, der kan blive tale om, specificeres i en liste udenfor selve loven og ikke i selve loven (som tilfældet er med den eneste i lovforslaget (paragraf 8, stk. 2) anerkendte undtagelse, radioapparater), hænger det sammen med, at der på dette område i ikke ringe grad er tale om ting, der er modeprægede, og som skifter fra tid til anden.

Vi forestiller os derfor, at der vil blive tale om at gennemgå og ajourføre den nævnte fortegnelse med kortere mellemrum, end behovet for ændringer af selve loven i øvrigt tilsiger.

Til slut finder vi anledning til at bemærke, at vi allerhelst så, at den af os ønskede undtagelsesbestemmelse blev formuleret som en generel undtagelse for alt udstyr, der ikke var specificeret i certifikat eller standardprisanmeldelse, — men at vi hidtil har forstået, at man inden for afgiftsadministrationen ikke har fundet en sådan generel undtagelsesbestemmelse administrerbar.

Med venlig hilsen

A. Thybo.
formand.

T. Agdal.
adm. direktør.

Til det af folketinget til behandling af „forslag til lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v.“ nedsatte udvalg.